

ZWIER SLIK ERELID, ERIK HULZEBOSCH EREGAST

Eerste agenda Bedrijvenkring Veenendaal uitgereikt

VEENENDAAL - De Veenderhoeve (De Klomp) puidde letterlijk uit bij de laatste bijeenkomst in 2010 van Bedrijvenkring Veenendaal (BKV). De belangstelling voor Erik Hulzebosch was zo groot dat inderhaast extra tafels en stoelen moesten worden aangesleept. De Veenderhoeve improviseerde razendsnel en alle gasten konden zittend eten en luisteren naar Hulzebosch en BKV-voorzitter Koos Rodenburg. De laatste overhandigde de eerste, in eigen beheer uitgegeven, BKV-bureau-agenda aan wethouder Marco Verloop. Daarna werd ook nog ambtelijk secretaris Zwier Slik in het zonnetje gezet.

"Een contra-beweging", zei Rodenburg over de agenda. "Iets tastbaars in de virtuele wereld. Een natuurzuiver product van drukkerij Zuiderhof." Gelet op het volle programma ging hij snel over naar Zwier Slik (80), zestien jaar ambte-

lijk secretaris van de BKV, maar al sinds 'mensenheugenis hieraan en alle BKV-voorgangers verbonden'.

"Wie kent Zwier niet? Hij geeft cachet met wijsheid en intermenselijk contact.

Daarom is besloten hem tot erelid van de BKV te benoemen."

TOPSPORT EN ONDERNEMEN

Daarop volgde een korte introductie van de bekende marathonschaatser, dertien keer Nederlands kampioen, tevens wereldkampioen skeelers en inmiddels gewaardeerd spreker over topsport en ondernemen: Erik Hulzebosch. "Sinds 1963 zijn er maar drie Elfstedentochten gehouden en ik ben één keer tweede geworden. Afgelopen seizoen ben ik als schaatser gestopt, dus zal ik hem nooit gaan winnen", begon Hulzebosch. Hij hoeft ermee niet te zitten, want in zijn 23-jarige carrière als beroepsschaatser won hij meer dan genoeg om daarmee nu als ondernemer succes te boeken. Met zijn bedrijf Maple Skate timmert hij inmiddels aardig aan de weg. Op z'n veertiende van school gegaan, maar zoals hij het zelf uitdrukt 'juist daardoor veel meer geleerd'. "Als je niks kunt kun je eigenlijk alles, omdat je niet wordt ge-

hinderd door wat je op school hebt geleerd."

In bijna onnavolgbare snelheid (en in sappig Hardenbergs dialect) schetst hij zijn loopbaan. Met drie oudere broers en twee oudere zussen heeft de vroeger hevig stotterende hekkensluiter Hulzebosch het zwaar. "Ze zijn allemaal slimmer dan ik. Mijn vader was ondernemer en hij was altijd blij. Dus wilde ik ook ondernemer worden. Op mijn veertiende ging ik van school en mijn vader zei: doe maar wat. Ik ging kranten bezorgen, verdiende 25 gulden in de week en was blij. Toch wilde ik meer."

SUKKEL

In 1985 was er een Elfstedentocht. Erik was veertien en had, volgens eigen zeggen, nog nooit geschaatst. "Je kon toen gemakkelijker meedoen, dus op het inschrijfbewijs van mijn broer en de schaatsen van mijn vader heb ik meegedaan. De laatste honderd kilometer

heb ik steeds gedacht: ik ga weer naar school." Toen hij een dag later met het 'kruisje' thuis kwam stond hij in alle kranten als jongste deelnemer. "Ik was ineens geen sukkel meer. Ik kon schaatsen."

Hij wilde de beste worden. "Op mijn zeventiende was ik zo sterk als een paard en wilde wedstrijdrijden met grote mannen als Piet Kleine en Hilbert van der Duim. Vroeg mijn vader of hij me wilde brengen, want fietsen leek me te ver. Zei hij: Waar denk je te eindigen? Nou, ik hoop met het peloton mee te kunnen komen. Dan ga ik niet mee, oordeelde senior, want als je denkt 'dit wordt niet wat, wordt het ook niks'. Erik prentte zich in te zullen winnen en won. "Ik ging met mijn rechtervoet als eerste over de finish en met mijn linker als 47e. Ik was Nederlands kampioen en besloot ter plekke te stoppen, zo verzuurd was ik." Hij maakte kennis met de media en vooral met coryfee Mart Smeets. "Kwam er achter dat ik geen Nederlands spreek, dat hij me niet verstond. Ik zei dat hij dan een probleem had, want ik verstond hem wel."

BIJLEREN

En hij leerde. "Ik moest zoveel bijleren. Sinds ik van school ging heb ik alleen maar geleerd." Vader Hulzebosch was daarbij een laconieke stimulans. "Je bent nou zo vaak voor televisie ge-

BKV-voorzitter Koos Rodenburg zet ambtelijk secretaris Zwier Slik in het zonnetje.

weest. Het is tijd om te cashen. Er is vast wel een bedrijf dat je wilt sponsoren." Op de fiets bezocht Erik zijn eerste sponsor. Onderweg de instructies van pa repeterend. Onder meer dat hij vriendelijk en sociaal moest zijn en ervoor moest zorgen dat beiden met een goed

gevoel uit de onderhandelingen kwamen.

Met een driejarig contract voor zestigduizend gulden fietste hij naar huis. Veel geld, maar daarvoor presteerde Hulzebosch ook veel. Hij schat zo'n duizend

wedstrijden te hebben geschaatst (geeft toe dat overdrijven niet altijd verkeerd is) en daarvan zo'n honderd te hebben gewonnen. De belangrijkste wedstrijd was de Elfstedentocht in 1997, waarvoor hij favoriet was. "Twee kilometer hardlopen, tweehonderd kilometer schaatsen, vier kilometer klunen. Toch wel een drukke dag. Vooral omdat je overal verkeerd kunt rijden. Henk Angenent won en ik werd tweede."

Hulzebosch vertelt met smaak hoe hij zijn sponsors bediende. Onder meer met zijn carnavalshit, die van niets op 12 kwam in de top 100. "Een verschrikkelijk dom nummer. Maar het werd gedraaid en ik had er 350 optredens per jaar mee. Ik was tien kilo zwaarder en helemaal naar de klote. Ik wilde gewoon weer schaatsen. Een eigen ploeg. Elf jaar heb ik voor Nefit geschaatst. Acht jaar geleden heb ik een schaatsje gemaakt vanuit een uit de hand gelopen hobby. De Maple Skate." Inmiddels schaatsen daar wereldtoppers mee.

Rodenburg grijpt in. Hulzebosch, verontschuldigend: "Ik kan nog uren doorpraten." Niemand die daaraan twijfelt. Rodenburg besluit samenvattend: "Gewoon jezelf zijn dus, dan doe je het vaak het beste." <

Erik Hulzebosch toont zijn eigen Maple Skate.

De Veenderhoeve puidde letterlijk uit.